

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VII. No. 1

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
7 Ianuarie 1939

IN PRAGUL ANULUI NOU

de I. T. Cocuț

Privind spre anul care se duce spre cel ce ne așteaptă, o mulțime de gânduri năvălesc în mințile noastre, gânduri cari ne mișcă, ne cutremură și ne frământă.

I.

Ce iute a trecut anul 1938! În acest an s'au întâmplat multe! Lumea a trăit frigurile războiului și am întregi! Două războaie au continuat tot anul, unul la apus, altul la răsărit și era să ia foc toată Europa. Câți s'au născut și câți au murit! Cât s'a vorbit și s'a omicidat! Câți s'au înălțat și câți au căzut! Și totuși anul a sburat repede. Trecutul și-a aruncat vălul asupra lui pentru totdeauna. Nu numai acest an a trecut așa, ci toți anii! Cu drept cuvânt a spus Psalmistul: „...ni se duc anii ca un sunet!” Și timpul e un târâcop uriaș care distruge totul. Istoria ne vorbește de clădiri și orașe uriașe, de împărații și armate puternice, de bărbați și femei cu renume, de forțe și puteri cari încercau să se ridice până la ceruri! Unde sunt ele acum? Timpul, marele slujitor al lui Dumnezeu, le-a ruinat pe toate. Împărățiile puternice s'au surpat, cetățile tari au fost acoperite de cenușă și pe oamenii ambițioși i-au mâncat viermii! Da, timpul ne spune, că totul este vremelnic și trecător. Priviți în jurul vostru o lume care aleargă, se frământă, zidește, luptă să cucerească și să se asigure. Toți par că zidesc pentru veșnicie! Sărmani oameni! Ei nu stau să se gândească puțin că peste câteva zeci de ani și numele lor va fi uitat! Cum a sburat anul 1938, așa se vor duce și cei câțiva ani pe cari îi mai au pe pământ. Da, în pragul anului nou, ne dăm seama cât de trecătoare e lumea și viața! Ca să cităm iarăși

pe Psalmist: „...lucrul cu care se mândrește omul, ...trece iute și noi sburăm”.

II.

Dar există ceva care nu îmbătrânește cu trecerea timpului. Marele filosof Kant a spus că Dumnezeu e în afară de timp și spațiu. El e același din veșnicie în veșnicie. Psalmistul, privind la veșnicia lui Dumnezeu, se vede pe sine atât de mic și de trecător! „Căci zilele mele”, spune el, „pierca fumul... Dar Tu, Doamne, împărătești pe vecie... Cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale. Ele vor pieri, dar Tu vei rămâne... Același și anii Tăi nu se vor sfârși” (Ps. 102). Da, toate lucrurile trec, se surpă, mor, dispar, se prăpădesc și se nimicesc. Nimic nu e stabil și durabil. Dar „Hristos este același ieri și azi și în veci”. Timpul nu-L influențează, nu-L slăbește, nu-L micșorează, nu-L obosește, nu-L schimbă și nu-L îmbătrânește! Ce mare e Dumnezeu față de această lume de o clipă! Ce glorios e El, îmbrăcat în eternitatea Sa! Cum își râde El de niște dușmani cari ridică o clipă capul în sus să se lupte cu El și apoi dispar pentru totdeauna.

III.

De aceea cine zidește pe Dumnezeu, lucrează pentru eternitate. „Și lumea și pofta ei trece; dar cine face voia lui Dumnezeu, rămâne în veac”. Cei ce lasă pe Dumnezeu afară din viața lor și se leagă de lumea aceasta, zidesc pe nisip. Lucrarea lor n'are nicio temelie. Vremea va ruina totul și ei vor merge săraci în veșnicie. Acela însă, care trăiește cu Dumnezeu, care face din Atotputernicul rostul și scopul vieții sale, da, acela își întemeiază casa pe stâncă, pe acea stâncă eternă, pe care timpul n'o poate atinge.

V-ați întrebat vreodată ce înseamnă viața veșnică? Dumnezeu e etern. Dacă trăiești pentru El și cu El, ai acum viață veșnică. Nu poți muri când ai o legătură vie cu Viața dumnezeiască veșnică. Dumnezeu e mai tare decât moartea. Când trăiești cu El, trăiești deapururi. „Și viața veșnică este aceasta”, spune Isus, „să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos pe care Tu L-ai trimes”.

IV.

Și totuși timpul, așa cum e de trecător și de fugar, e ceva foarte prețios și de mare răspundere. Englezul spune: „Timpul este bani”. Dar el e ceva mai mult. Timpul e viață. El e un dar al lui Dumnezeu pentru noi. De aceea va trebui să dăm odată socoteală de felul cum l-am folosit. E bine deci să ne întrebăm ce am făcut în 1938? Cum am folosit acest an? Dacă de o parte ar fi îngrămadite păcatele noastre din anul trecut, iar de alta, faptele noastre bune, care grămadă ar fi mai mare? Oare nu cumva de o parte ar fi un munte, iar de alta aproape nimic? Va veni ziua judecării odată și atunci vom vedea tot ce am făcut. Oare nu ne va fi rușine?

V.

Dacă ne e dat să începem anul 1939, acesta e un mare har al lui Dumnezeu. El ar fi putut pune capăt vieții noastre în 1938. Ori ar fi putut aduce sfârșitul lumii. N'a făcut nici un lucru nici altul, pentru că ne-a iubit. El îndelung rabdă nevrând să se piardă cineva, ci toți să vină la pocăință. De aceea e bine să știm că anul 1939 e un semn al iubirii lui Dumnezeu față de noi. Să-l primim ca

(Continuare în pag. 4-a)

Farul Creștin

Foaie religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redactor responsabil:

IOAN COCUȚ

Anul VII. No. 1 7 Ianuarie 1939

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

În străinătate dublu

Nu se primesc abonamente decât cu trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blănduzel 4

DELA REDACȚIE**Frații au înțeles**

Vă anunțăm o veste îmbucurătoare. Abonamentele la **Farul, Călăuza și Mana** sosesc din toate părțile. Frațietatea de pretutindeni încearcă să pună în fiecare familie, **Farul, Călăuza și Mana**. Credem că încurând Domnul ne va ajuta să vă aducem la cunoștință isbânda care este a voastră a tuturor. Am dori ca să simțiți fiecare că, aceasta este o isbânda **personală** a fiecărei familii a fiecărui abonat, și de aceea vă rugăm trimiteți cât mai de grabă abonamentul familiei voastre, pentru acest foi, împreună cu ale abonamente noi.

Farul, Călăuza și Mana și-au făcut cursul în anul ce a trecut. Credem că, în situația de azi ele sunt de o trebuință deosebită. Prin ele veți asculta pe frații cari nu pot să vă viziteze personal. Pentru 140 lei, costul acestor reviste, ei vor fi în fiecare zi cu voi.

(Urmare din coloana III-a)

„Dacă vă urăște lumea, știți că pe Mine Ma urit înaintea voastră... Dar vă vor face toate aceste lucruri pentru Numele Meu, pentru că ei nu cunosc pe Cel ce Ma trimis” (Ioan 15:18—21; 16:33).

„Iar Acela, care poate să vă păzească de orice cădere, și să vă facă, să vă înfățișă fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale, singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, prin Isus Hristos, Domnul nostru, să fie slavă, măreție, putere și stăpânire, mai înainte de toți veșii și acum și în veșii. Amin.” (Iuda 25).

Ai Dvoastră slujitori în Hristos
Președinte, I. R. SOCACHU.

Secretar general, I. T. COCUȚ.

SOLIE DE ANUL NOU

trimisă de președintele și secretarul general al Alianței Baptiste Mondiale
Tuturor fraților bapțiști din lume

Iubiți frați în Hristos,

Vă salutăm în numele lui Dumnezeu și ne rugăm ca în tot timpul anului 1939, să se reverse peste voi acele binecuvântări pe cari numai El le poate da.

Niciodată n-a fost mai învederat ca acum, că această lume sbuciumată are nevoie de Evanghelia Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. Oamenii și națiunile pier, pentru că nu au viața care se găsește în El. Noi, ca niște creștini, pretindem că avem secretul mântuirii și al învierii, dar statornicia noastră lângă Mântuitorul, e de multe ori șovăielnică și de multe ori iubirea noastră către El și către cei pentru cari El a murit, este abia un muc fumegând. Totuși, noi am gustat din harul Său. Tot ceea ce am primit, ne-a făcut datori. — datori față de Domnul nostru și față de semenii noștri. Avem noi curajul să spunem că ne facem datoria? Ce n'ar putea El face prin cei 12.000.000 membri ai bisericilor baptiste din lume, dacă inimile noastre ar fi aprinse de Duhul Aceluia care a dat totul pentru noi! Oare nu trebuie să ne îndreptăm spre Dumnezeu într-o rugăcune stăruitoare, plină de râvnă și plină de pocăință ca întreagă ființa noastră să-i fie predată Lui? Atunci împărtășirea

noastră unii cu alții și cu toți cei ce servesc pe Hristosul nostru, va avea în eu mai multă bucurie și va fi mult mai binecuvântată. Atunci, ne vom îndrepta pretutindeni cu o hotărîre sfântă și cu o speranță sigură spre lucrul vestirii Evangheliei și a dobândirii la Hristos a sufletelor rătăcite, păcătoase și chinuite.

1939 este anul congresului mondial. Să ne rugăm ca Duhul divin să stăpânească pe cei ce se vor întruni în Atlanta, în Iulie. Cu adunările să fie căutate de mult popor și puterea spirituală să fie mult mai mare în așa fel ca să-i ridice deasupra vieții obișnuite. Și ca acest congres să se dovedească a fi punctul de plecare al unei lucrări inspirată și controlată de Dumnezeu pentru a răspândi pretutindeni Vestea Bună, în așa fel ca și acolo unde e războiu și tulburare, națiunile să învețe că, pacea lor se găsește în facerea voiei Sale.

Ne rugăm cu umilintă ca harul, mila și pacea lui Dumnezeu Tatăl și a Domnului nostru Isus Hristos să se reverse peste toți frații noștri și mai ales peste ceea ce sufăr pentru Numele Său.

Ai voștri, în slujba lui Hristos,

GEORGE W. TRUETT

Președinte

J. H. RUSHBROOKE

Secretar general

Un mesaj de anul nou

din partea Uniunii Baptiste
Fraților și surorilor în Hristos din România!

Prea iubiților,

„Nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi ca să vă încerce, ca de ceva ciudat, care a dat peste voi: dimpotrivă, bucurați-vă, întrucât aveți parte de patimile lui Hristos, ca să vă bucurați și să vă veseliți la arătarea slavei Lui.

„Dacă sunteți batjocoriți pentru numele lui Hristos, ferice de voi! Fiindecă Duhul slavei, Duhul lui Dumnezeu, se odihnește peste voi. Nimeni din voi să nu sufere ca ucigaș, sau ca hoț, sau ca făcător de rele, sau ca unul care se amestecă în treburile altuia.

„Dimpotrivă, dacă suferiți pentru că este creștin, să nu-i fie rușine, ci să proslăvească pe Dumnezeu pentru numele acesta... Așa că cei ce sufăr după voia lui Dumnezeu, să-și incredințeze sufletele credinciosului Ziditor și să facă ce este bine” (I Petru 4:12—19).

Domnul Isus Hristos ne-a trimis multe și mari binecuvântări în anul 1938. Ne-a fost dat să vedem unirea tuturor bapțiști-

lor din țară în sânul Uniunii Baptiste. Așa că furtunile ne-au găsit uniți în mod spiritual și oficial. E o mare biruință aceasta, a Duhului lui Hristos în inimile copiilor Săi. Mai bine uniți în suferințe decât desbinați în libertate.

Un mare om al lui Dumnezeu a spus că „viitorul e tot atât de strălucit ca și jăgădunțele lui Dumnezeu! La începutul anului 1939 chemăm întreagă frațietatea la o nouă predare în slujba lui Hristos. El ne va primi cu bucurie. Suferințele prin cari trecem, sunt pecetea aprobării Sale. De aceea, chiar de ar fi să trecem prin valea umbrei morții, de niciun rău nu ne temem. CĂCI EL E CU NOI. De aceea sus inimile, fraților! Isus vă spune:

„Ferice de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră! Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că mare este răsplata voastră în ceruri!” (Matei 5:11—12).

„În lume veți avea necazuri; dar înfrânți-vă. Eu am biruit lumea”.

(Continuare în coloana I-a)

Lumea romană

de L. L. Sezonov

Imperiul roman era plin de religii. Lumea în care a venit Hristos, a fost o lume religioasă, plină de credințe vechi și noi, de altare, de temple, de preoți, de idoli, de zei, de locuri sfinte, de ceremonii, de slujbe religioase, de sărbători, de obiecte sfinte.

Starea religioasă.

Lumea greco-romană era nemulțumită de religia ei. Statuile, filosofia și religia au făcut ceea ce au putut, dar n'au reușit să stămpere necesitățile launtrice ale omului. Moralitatea a devenit un viciu, iar sufletul în care a mai rămas un pic de simțire curată, era chinuit de remușcări și groază.

În fața morții, oamenii erau stăpâniți de o mare disperare și de o mânie aprinsă împotriva zeilor. Câteva inscripții funebre dintr'un cimitir de atunci:

„Speranța noastră era în băatul nostru; acum toate sunt cenușa și plângeri”.

„Odată eu nu eram; acum sunt, dar nu cunosc nimic. Cu toate acestea, nu-mi pasă”.

„Cât timp am trăit, am băut și am petrecut; voi cari trăiți, beți!”

„Ce am mâncat și am băut, aceea am luat cu mine; ce am lăsat în urma mea, am pierdut”.

Oamenii au pierdut orice încredere în religiile lor; se simțeau foarte oboșiți, desorientați și chinuți. Trăiau în lume, fără Dumnezeu și fără nădejde. Erau stăpâniți de soartă. Totul depindea de ea, de noroc și de întâmplare.

Religia multora era descurajarea. Credința lor era că viața și suferința sunt două lucruri înrudite.

În necredința lor, oamenii se simțeau sperați și plietisiți de viață. Erau desgustați de prezent, și fără speranță în viitor.

„Oamenii se plâng”, scria Seneca, **„că ceasurile trec prea încet”.** Unii, în disperarea lor, se sinucideau, iar alții treceau la nouile religii orientale.

Cu toate aceste credințe și religii vechi și noi, lumea greco-romană trăia într'o stare de așteptare. Toți așteptau pe **Cineva**, care să vină și să salveze lumea. De aceea, oricine se proclama pe sine „Mesia” sau Salvator, era în-

dată ascultat și urmat de o mare mulțime de oameni. Grecii, Romanii și Evreii, Răsăritul și Apusul, așteptau un „Mesia”. Unii așteptau un „Mesia” politic și social, iar alții, unul religios.

Cultul Împăratului.

Afară de aceste religii vechi și noi, scriitorii latini au admis că împărații meritau să fie zeificați. Contactul Romanilor cu Răsăritul a întărit ideea acestui „cult al împăratului”. În Egipt, faraonii erau adorați ca fiii lui Ra, întrupat pe pământ și una cu Dumnezeu.

Alexandru cel mare a fost proclamat ca fiul lui Zeus. Împărații romani începură să fie zeificați, încă în timpul vieții și să fie numiți „Dumnezeu”, „Dumnezeu întrupat”, „Mântuitor”, „Isbăvitor”, „Dumnezeu nebiruit”, etc.

Pax Romana.

Lumea greco-romană se întindea între Eufrat la răsărit, nisipul african la miazăzi, Rinul la miazănoapte și Atlanticul la apus. Un teritoriu lung de 4500 km. și lat de 3000 km, forma ceea ce se numea Imperiul Roman, având o populație de 130—150.000.000. Intemeierea imperiului roman a fost isprava cea mare a timpurilor de atunci. A fost opera lui Cezar și a urmașului său, Octavian August.

După cum misiunea republicii romane era să-și mărească grantele, cea a imperiului era să le întărească. Imperiul consolidat, a civilizat și a pacificat haosul din trecut. A dat lumii oboșite un timp de liniște, de pace și de propășire materială. Drumurile, legiunile și cetățenia romană, au pus ordine în haosul lumii. Pax Romana — Pacea Romană — a fost o realitate și a durat dela Octavian August, 31 a. Hr., aproape două veacuri. Intreaga lume civilizată avea un timp de pace și de bună înțelegere, pe vremea când a venit Isus. Misionarii crucii au putut călători, predicând Evanghelia în liniște și pace, fiind în siguranță și păziți de imperiul roman. De o astfel de pace de lungă durată, de atunci încolo, lumea încă nu s'a mai bucurat. Agricultură și comerțul începură să reînvie, după veacuri de răsboaie și neliniște. Creditul

material a fost restabilit mai bine ca oricând. Banii circulau în toate părțile. Imperiul Roman, cu teritoriul lui întins, era păzit numai de vreo 300.000 de legionari romani. Marea Mediterană a fost curățită de pirați, devenind astfel din nou una din cele mai bune căi de comunicație. Pacea romană a pregătit lumea pentru venirea lui Hristos. Acum, având pace în afară, oamenii începură să caute și pacea **launtrică**. În timpul acesta se putea călători cu ușurință, dela Babilon, la Britania, fără pasaport și viză. Predicatorii creștini din Răsărit au putut ușor pătrunde pe drumurile romane până în Apus.

Lumea pregătită.

Lumea a fost pregătită pentru venirea lui Hristos. **Romanii** au ajutat la pregătirea lumii pentru venirea lui Hristos, prin ordinea introdusă, prin cetățenia romană și prin siguranța drumurilor pe cari le-au construit în lume; **Grecii** au contribuit deasemenea, prin filosofia și limba lor universală; iar **Evreii** prin sinagogile, morala și mesajul lor spiritual, care a pregătit lumea pentru o religie monoteistă, mesianică, spirituală și universală: **Creștinismul**.

De acasă

Minunile ușilor zăvorite

Cel mai curajos apostol al Domnului, Petru, era închis după o ușă zăvorită. A dormit însă atât de liniștit, că îngerul a trebuit să-l lovească în coaste de câteva ori, **ca să-l trezească**.

Biserica se ruga după uși zăvorite, dar rugăciunile au pătruns până la ceruri. Aceste rugăciuni au trimis îngerul la închisoare și au adus pe Petru și cu el deplina bucurie a bisericii.

Ușile închise au darul să așeze pe oameii pe genunchi, la rugăciune și prin ea să le conducă sufletele la Dumnezeu. Din cauză că sunt multe uși închise, se deschid inimile, mulțimea de credincioși începe să cânte și să slăvească pe Dumnezeu. Mântuitorul ne-a promis că, va fi cu noi în toate zilele. El își ține cuvântul și în situația de azi. Dar dacă Dumnezeu e pentru noi, cine va fi contra noastră?

Kagawa

Apostolul veacului al 20-lea

de Petru Truța

Religia edificiilor mărețe, zice Kagawa, este ceva care-ți sfășie inima. Religia, care clădește, oameni și nu temple, este cu mult mai de ales. Din această cauză resping, tot ce găsesc în legătură cu religia arhitecturii impunătoare. Sub strășina catedralei se află partea cea mai mizerabilă a mahalalei. Înaintea palatului religios, armata comerciantă face pa-za. Nu există nimic mai de compătimit ca. religia care nu are altceva decât temple și edificii.

Religia adevărată, trebuie să între în birou, să meargă pe stradă, să între în fabrică, în invenție; să meargă în excursie cu noi, în munca noastră, în recreația noastră și chiar în somnul nostru.

Sceririle lui Kagawa și luptele lui au avut în sfârșit efect asupra opiniei publice și atacurile lui au rupt zidurile nepăsării. Ziaristii și oamenii, care gândeau adânc, au început să susțină că mahalalele nu sunt o instituție fixată de soartă. Oameni și femei cu conștiință socială, susțineau, că trebuie să se nimicească mahalaua, plină de sărăcie.

În 1926, statul, mișcat de cuvintele și scrisorile lui Kagawa, a început să se ocupe de prefacerea mahalalelor din cele șase orașe ale imperiului japonez. Peste șase ani n'a mai existat nici una. O lucrare nemaipomenită. În locul colibelor s'au ridicat căminurile muncitorilor. Drumurile s'au transformat în străzi pavate și instalațiile de apă merg la fiecare casă. S'au aranjat parcuri pentru copii.

În 1923 s'a produs cutremurul acela mare și o treime din capitala imperiului a fost distrusă, cuprinzând 5.000.000 persoane. Tokio este centrul oficial și politic al imperiului. Cutremurul a dat o lovitură grozavă, în inima imperiului. Nu numai oamenii au fost distruși, ei și tramvaiele, telefoanele, căile ferate, etc..

A fost un moment, care a cerut mințile cele mai bune ale imperiului pentru reconstruire. Primul ministru a fost președintele comisiei economice. Kagawa, care cu vreo câțiva ani mai înainte era urmărit de autorități, a fost chemat să ia parte în comisia aceasta. El singur a fost ales din popor, ceilalți erau oameni guvernului.

El a trimis o solie către țară, în care arată că primește să lucreze cu guvernul, dar cu condiția să nu primească nici un salariu. Dece să primească leafă, când țara are atâta nevoie de refacere? zicea el. În timpul acesta a luptat pentru muncitori. El a vrut să facă un serviciu, în care să fie o jertfă.

Venea la biroul primăriei, cu hainele

lui de muncitor. Primul lucru era să vadă locurile, în care oamenii trăiau în mizerie. Programul propus de el pentru reconstruire a fost așa de larg, așa de plin de înțelepciune și de modern, că a avut din partea primului ministru mâna liberă. După cinci luni de lucru, a reușit să introducă o nouă lege, ca muncitorul ajuns fără lucru, să aibă o asigurare. Lucrarea lui pentru Japonia a fost salutăată.

În 1927, s'au adunat conducătorii celor 3 religii mari ale Japoniei: Reprezentanți Șintoismului, Budismului și Creștinismului, erau la un loc într'un mare congres. Au participat 2000 de delegați, din toate părțile imperiului. Preoții șintoști își făceau apariția îmbrăcați în hainele lor scumpe, lungi și ornamentate. Urmasii lui Buda, într'o strălucitoare ținută, căutară să se impună prin cuvântul lor și prin îmbrăcămintea lor, nu mai puțin scumpă, ca a șintoștilor. Fără uniforme printre ei se pierdeau, îmbrăcați în haine negre, predicatorii și misionarii creștini. În numele lui Hristos, se pare însă, că n'a venit decât un singur om, într'un corp plâpând și îmbrăcat într'o haină simplă de salahor, care n'a costat mai mult decât 150 lei. Din rândurile dinapoi se desprinsă această figură, care pași pe marea tribună. O clipă de emoție, o clipă de tăcere și Kagawa a început să vorbească: El a descris starea chinuită a muncitorilor din toate categoriile sociale. Această lume de nevoiași și de suferinzi se pare că, a avut un singur reprezentant aici și acela a fost rupt, din inima lor, acela a fost Kagawa.

El spunea: „Ei sunt flămânzi, n'au unde să-și plece capul. Pentru acei, cari n'au nici casă, nici masă, ce ajutor se află numai în a le predica? Dumnezeu cere milă, nu ceremonii. A sosit timpul, când preoții templelor și păstorii bisericilor să se trezească din somnul lor și să stea față în față cu realitatea.

„Voi, *Budiștilor*, citiți din nou scripturile voastre și găsiți în ele spiritul, care a mișcat pe pionerii voștri. Dacă nu puteți descoperi și reîntrupa spiritul lor, înfășurați din nou sulurile și le trimiteți înapoi în India, de unde le-ați adus.

Voi, *Șintoștilor*, dacă nu puteți pricepe și înfăptui viziunea, care împinge spre serviciul pentru cei mai slabi, cei mai nenorociți, ce rost mai au rîfurile voastre numeroase și pompoase?

Și voi, *Creștinilor*, nu vă e rușine, că clădiți biserici mari și costisitoare și nu urmați Omului născut în-

tr'o iesle și îngropat în mormântul altuia?”

Ce curaj! În fața a două mii de oameni, ca și Hristos în fața Fariseilor, el folosește cuvintele cele mai aspre pentru o religie a hainei și a pântecelui, care nu conține nicio energie spirituală, care să desăvârșească vieța și să o apropie de Dumnezeu.

În urma cuvântării sale, el a fost dat afară din congres, dar s'a luat singur pe drumurile Japoniei, mărturisind cu putere despre Profetul din Galileia și despre jertfa Sa ispășitoare și mântuitoare.

Atunci și acum

Făcând asemănare între trecut și prezent în insulele de sud din India, un fost misionar spune, că 600 dintre locuitorii insulelor se adună pe o colină, îmbrăcați cuviincios, și plini de voie bună, servesc Domnului. Cincisprezece ani în urmă, erau adunați pe aceeași colină, goi și vopsiți ca sălbatecii mănăcători de oameni! Într'adevăr Evanghelia este „puterea lui Dumnezeu spre mântuire”.

Cei doi fii

O mamă avea doi copii. Unul se duse misionar între sălbateci. Ei l-au prins, l-au legat și l-au mâncat. Când mama a auzit despre această întâmplare feroasă, a spus, că mai are o singură dorință. Această dorință a fost, ca al doilea copil al ei, să meargă la aceiași canibali, cari au ucis pe primul ei copil și să le spună despre Cel „în care avem mântuirea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor”. Oare mai sunt multe mame la fel, cu cea de aici?

În pragul Anului nou

(Urmare din pag. 1-a)

atare. Să ne hotărîm a-l trăi spre slava Sa. Să facem ca Enoh, să umblăm cu Dumnezeu în acest an. Atunci orice ar veni, va fi bine de noi. El prefăce valea plângerii într'un raiu de bucurie și piedecile și greutățile în tot atâtea prilejuri de biruință.

Oamenii obișnuiesc să ia acum mai multe hotărîri pe cari să le respecte tot anul. Să luăm și noi o singură hotărîre și să facem o singură juruință: vom trăi, Doamne, cu Tine și vom face voia Ta! Asta-i de ajuns. Tatăl nostru are har și putere destulă pentru noi, ca să ne ajute să ne ținem de această hotărîre.

SPRE PRIMĂVARĂ

de D. Pascu

Incheiem un an de viață de lucru, cu toate frământările, câștigurile și pierderile lui. În pragul noului an, unii se bucură, iar alții plâng din pricina atâtor planuri frumoase zădărnice. Ca oameni credincioși știm că oricât de mari ar fi câștigurile materiale, ele sunt trecătoare, iar pierderile din trecut trebuie înmormântate în marea uitării.

În pragul, care desparte trecutul de viitor, să ne îndreptăm privirile spre Cel ce nu se schimbă, spre

Isus.

Cuvântul și viața Lui au fost o veșnică primăvară. Viața Lui n'a cunoscut toamna ruginie, nici iarna cu cerul plumburiu.

Ea a fost străbătută de soare, de flori, de căldură. Învățând poporul în câmp, El îndreaptă cugetele lui spre crinii înfloriți, spre păsările ce se înalță sătule spre cer și spre plugarul care, cu mâna pe plug, destelinaște pământul pentru a putea scoate din el roade. El ne spune că viața noastră va fi plină de glorie, de lumină, atunci când va fi condusă de mâna Creatorului. Isus a trăit o viață lucrătoare și ne cheamă și pe noi să lucrăm până este ziuă. Cu toate greutatețile de care ne lovim, până când putem să credem, să ne rugăm, să cântăm și să spunem altora despre mântuirea ce o au în Isus, este ziuă. Astăzi avem toate posibilitățile pe cari le-au avut cei ce L-au ascultat, L-au urmat și L-au slujit, cucerind o lume întreagă pentru El.

Stând pe un deal de lângă Nazaret, spre mieznoapte, privirile mi s'au oprit asupra unei cetăți numit Safed. Ea se vede de la mari depărtări, fiindcă e zidită pe vârful muntelui. Fratele predicator din Nazaret, care ne-a condus prin acele locuri, ne-a spus, că despre acea cetate a vorbit Isus, când a spus: „O cetate așezată pe un munte, nu se poate să rămână ascunsă”.

Faptul, că oamenii vorbesc despre noi și ne poartă interesul, dovedește că Isus a vorbit despre noi, când a spus despre cetatea așezată pe munte. Spusele Domnului s'au adeverit în totul. În

ajunul acestui nou an trebuie să ne gândim la

Veșnicie.

În lumea noastră strămtă toate merg spre ruină și sunt sortite nimicirii. Isus ne-a spus de o casă nepieritoare, pregătită de El mai înainte de a fi timpul și cele ce trec împreună cu el. Vorbind despre această casă, a asemănat-o cu casa unui fiu de împărat plină de belșug, la nunta căruia e bucurie.

Ioan, apostolul, vorbește despre acest loc, ca de locul unde nu se mai termină primăvara, ca de o grădină unde curge râul vieții, umbrit de pomi, ce rodesc fără încetare și unde o mulțime fără număr îmbrăcată în sărbătoare, cântă în jurul tronului.

Acest locaș a fost ultimul țel pentru sfinții cari au trăit înaintea noastră. Ei au crezut în locul acesta, ca în cetatea cu temelii tari. Au fost atât de siguri de existența ei, încât au părăsit toate și le-au socotit gunoarie pentru ca s'o poată câștiga.

Această veșnicie trebuie să fie ultimul scop al alergării noastre în viață. Nimeni nu poate să ne închidă drumul spre ea. Unii pot să ne facă mult rău în viață, păgubindu-ne de multe lucruri de preț, dar mai mare rău nu ne pot face decât să ne răpească acest bun, veșnicia. La începutul unui an nou, să privim spre această comoară și să ne bucurăm, cugetând că avem cu toții un

Tată.

Isus ni L-a făcut cunoscut ca pe un Tată plin de grijă, care ne dă pâinea de toate zilele. Isus ne-a promis prezența Marelui Tată în viața noastră. El e prezent, când trecem prin zile grele, prin suferinți, ca să ne întărească credința. Ce putea să strice marilor sfinți, ca Pavel și Sila, că picioarele le erau puse în butuci, că mâinile le erau legate, când Tatăl era lângă ei, și a pus cântare pe buzele lor și belșug de mângâiere în sufletele lor. Atâta belșug încât îmbogățeau cu el și pe alții.

În viață, oamenii ne înșeală, prietenii ne trădează, dar El, Marele Părinte nu ne părăsește niciodată. Când ucenicii strigă

însăpăimântați pe mare, Isus vine la ei și alungă frica. El a spus: „Cine M'a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl”. Când ucenicii au știut acest lucru n'au mai întrebat nimic, nici de cer, nici de pământ.

E bine ca în aceste zile, când stăm cu privirile ațintite spre viitorul unui an nou, să știm că avem un asemenea Tată. David, în Psalmul 23, spune: „Da, fericirea și îndurarea mă vor însoți în toate zilele vieții mele”. El e cunoscut pe acest Tată, de aceea i-a fost viața plină de soare, de primăvară.

Dela Depozit

Este un proverb, care spune că nu există un rău, care să nu aducă cu sine și puțin bine.

Omul înțelept știe cum să folosească timpul și atunci, când este soare și atunci când ploaie. Apostolul ne îndeamnă să răscumpărăm vremea, când zilele sunt rele.

În numărul dublu de sărbători, depozitul nostru v'a oferit cărțile, pe care le avem la dispoziție și care vor zidi suflete cititorilor. Căutați numărul acesta, și comandați cât mai multă literatură creștină.

Nu uitați de cărțile **Toate leacurile la îndemână. Onorul nostru și Istoria Unirii Românilor**, fiecare cu **30 lei buc**; sunt cărți tipărite din dragostea pe care Suveranul nostru, Majestatea Sa Regele Carol al II-lea o poartă poporului de la sate, ca să poată avea cărțile trebuincioase fiecărei familii, pe un preț cât mai mic.

Rugăm ne toți acei frați, cari ne trimit banii înainte, să binevoiască a ne trimite bani pentru speșele postale, ori să comande literatură contra ramburs.

Harmoniuri

bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți

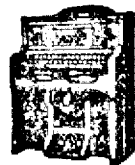
la

Francisc

K e c s k é s

Timișoara IV.

Str. Bolnizeanu No. 16.

Din lumea largă

Frontul Renașterii Naționale a găsit un mare ecou în rândurile cetățenilor României, de toate clasele. Oamenii au înțeles că, aici nu e vorba de un partid politic obișnuit, ci de formarea unui bloc al tuturor cetățenilor țării în jurul Majestății Sale Regelui Carol II. De aceea s'au înscris deja foarte mulți fruntași și conducători ai fostelor partide politice în Frontul Renașterii Naționale și populația țării s'a înscris cu sutele de mii. Noi, în această foaie n'am făcut și nu facem politică, așa după cum ne-am angajat la începutul ei. Dar pentru că aici ne e vorba de politică, în înțelesul vechiu al cuvântului, ci de o rezidire a țării, pe bazele puse de Majestatea Sa Regele, credem că e bine, ca toți cetățenii să se înscrie în Frontul Renașterii Naționale.

Anul 1938 a fost cel mai roditor an dela războiul încoace, pentru România. Am avut grâu 495.000 vagoane, în valoare de cam 20 miliarde lei. Apoi, am avut 520.000 vagoane de porumb.

O mare ciocnire de trenuri s'a întâmplat în 24 Decembrie în stația Frecăței, în care au murit peste 90 de persoane și au fost rănite peste 150.

Datorită zăpezii și gerului mare, firele telefonice și telegrafice au fost rupte și distruse pe o mare întindere. De aceea circulația trenurilor s'a făcut cu multă greutate.

D. Chamberlain, primul ministru al Angliei, a declarat, că Anglia este destul de înarmată ca să înfrunte războiul din partea oricui. Totuși, guvernul englez luptă din toate puterile, ca să mențină pacea între națiuni.

El a mai spus că, Anglia este destul de tare acum ca să poată să-și apere aliații, precum și întreg imperiul britanic. Se știe că Anglia a construit fabrici de avioane în Canada și Australia. Locuri cari nu pot fi atacate de dușmani.

Neînțelegerile între Italia și Franța cresc. Ele vor îngreua mult sarcina d-lui Chamberlain, primul ministru al Angliei, care luptă mult pentru menținerea păcii. Italia cere teritorii franceze din Africa și Franța nici nu vrea să audă de așa ceva.

Universitatea baptistă din Shanghai a fost confiscată de autoritățile japoneze. La intervenția Statelor Unite, guvernul japonez a răspuns, că nu poate preda universitatea până după încetarea războiului, întrucât poziția ei are o mare însemnătate în apărarea militară.

D. Grigore Gafencu, directorul ziarelor zilnice, TIMPUL și ARGUS, a fost numit de Suveran, ministru de externe în locul d-lui P. Comnen. Noul ministru al externelor a ținut o cuvântare la radio, în care a fixat politica externă a României. România vrea pacea cu toate popoarele. Menținem legăturile de prietenie cu Anglia și cu Franța. Vrem să avem legături cât mai strânse cu Germania și Italia. Prețuim alianța cu Polonia și vrem ca Înțelegerea Balcanică să devină tot mai tare. Dorim să continuăm a fi buni vecini cu Rusia. Deci cu un cuvânt, pace cu toată lumea, însă nu vom îngădui, să se amestece nimeni în treburile noastre interne și nici să atingă înregritatea teritoriului nostru.

Primul ministru al Angliei va face în Ianuarie o vizită d-lui Mussolini, ducele Italiei. Scopul călătoriei este ca să se ajungă între Anglia și Italia la o înțelegere cu privire la toate lucrurile.

Presa polonă. În ultimul timp această țară a fost îngrijorată de unele intenții ale Germaniei, care ar dori să creeze Ucraina mare și independentă. Pentru înfăptuirea acestui lucru, ar fi nevoie de unirea ucrainenilor din Polonia, cari numără mai multe milioane, cu marea mulțime de ucrainenii din Rusia. Acest lucru a îndârjit și pe Ruși și pe Polonezi. În legătură cu aceasta, presa polonă spune că Germania nu va mai pune mâna pe niciun petec de pământ fără vărsare de sânge.

Ministrul de războiu englez, petrecându-și vacanța de Crăciun la un prieten al său, a declarat mai multor ziariști, următoarele: „Mă simt bine și în deplină siguranță în apropierea liniei Manginot”, care este o înfăptuire uriașă și minunată. Această linie constituie fortificațiile de apărare, ale Franței din-

spre Germania. A declarat apoi că, interesele Angliei și ale Franței sunt aceleași. A mai spus, că hotarele Franței se întind până la Tamisa. Prin aceasta el a vrut să spună că cine se atinge de hotarele Franței, se atinge de Anglia.

Luptele din Spania. În tot decursul sărbătorilor, în Spania au decurs lupte sângeroase. Naționaliștii anunță înaintări, iar guvernamentalii spun că, au făcut față oricărui atac. Adevărul e, că în timpul sărbătorilor au fost multe sute de morți. Și cu împlinirea anului 1938, războiul încă nu s'a terminat.

Japonia și vecinii. Luptele din China au mai încetat. În prezent se duc tratative pentru pace. Aceste tratate merg anevoie din pricina pretențiilor pe cari le pune Japonia și pe cari guvernul chinez nu vrea să le primească. În ultimul timp a fost o neînțelegere între Japonia și Rusia, din cauza dreptului de pescuit, de care se bucura Japonia, în apele rusești. S'a crezut că, din cauza acestei neînțelegeri va izbucni un nou conflict între aceste două puteri mari.

Luptele din Palestina. Stăpânirea engleză a putut să înfrunte toate atacurile arabe. Zilele acestea s'a întâmplat însă un caz grav. Doi ofițeri ai aviației engleze au fost împușcați pe străzile Ierusalimului de către teroriștii arabi, cari au tras dintr'un automobil. Amândoi ofițerii au fost răniți.

Calendarul noastre

Comandați **Calendarul pe anul 1939** cu **12 lei** bucata. Cine comandă mai mult de 10 buc., primește un rabat de **3 lei** la fiecare bucata. **Calendarul mic** pentru citirea zilnică a Bibliei, cu **3 lei** bucata. Cine comandă 100 bucăți, primește un **rabat de 20%**.

Cine comandă aceste calendare, ajută cauzele Impărației lui Dumnezeu în țara noastră. Fiecare familie credincioasă trebuie să aibă aceste calendare.

Depozitul de Literatură
str. Fabricii 20 Arad.

FRATELE N. SAVA DIN IASI SI-A SCHIMBAT LOCUINTA IN STR. BUCȘI-NESCU NO. 18.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

Inmormântarea fratelui Avram Bălgrădean

NE FACEM O DATORIE TRISTĂ din a anunța, că, fratele Avram Bălgrădean, misionarul Societății Misionare în Jugoslavia, a încetat din viață înainte de Crăciun, după o suferință de mai multe luni de zile.

Serviciul de inmormântare s'a ținut în Alba Iulia, la 22 Decembrie. El a fost condus de fr. Artenie Zdrânc. La serviciul religios de acasă, au vorbit frații: A. Zdrânc, P. Boșorogan, și I. Rusu. La serviciul dela cimitir au vestit Evanghelia frații Dumitrașcu Marin, secretarul Societății Misionare și fr. Rusu.

Uniunea Baptistă a trimis soriei Bălgrădean următoarea scrisoare:

Stimată soră Bălgrădean,

Vestea morții iubitului nostru prieten și conlucrător, a fratelui Avram Bălgrădean, a lovit adânc în inimile noastre ale tuturor.

Prin moartea lui timpurie baptistii din România pierd pe unul dintre cei mai însemnați predicatori și misionari.

Intr'adevăr, datorită viziunii și rugăciunilor fratelui A. Bălgrădean, a luat ființă Societatea Misionară Baptistă din România și dela întemeierea ei până în ultimile lui clipe, el a-a fost inspiratorul și slujitorul ei devotat.

Dacă ne-a părăsit așa de grabă, motivul e că s'a sacrijecat cu totul predicării Evangheliei. Răvna lui de a vesti iubirea lui Hristos și dragostea față de sufletele pierdute l-a făcut să nu se cruțe pe sine de loc. Zi și noapte, prin ger și prin arșiță, a alergat prin Jugoslavia din loc în loc, plin de un neastâmpăr sfânt. Vestind Evanghelia până și-a ruinat plămânii. Nici sfatul medicilor nu l-a putut opri de a se mistui cu totul pe altarul Impărăției lui Dumnezeu.

De aceea, Uniunea Baptistă din România mulțumește lui Dumnezeu pentru tot ce a făcut prin fratele Avram Bălgrădean și se roagă ca Providența divină să vă mângâie pe Dvoastră și pe copiii Dvoastră în marea încercare prin care treceți.

Președinte, I. R. SOCACIU.

Secretar general, I. COCUT.

SEMINARUL TEOLOGIC BAPTIST din BUCUREȘTI, a trimis scrisoarea de mai jos:

Iubită soră Bălgrădean,

Am fost izbiți de moartea neașteptată a soțului Dvoastră, Avram Bălgrădean. În el, Seminarul Teologic Baptist din București, pierde unul din cei mai devotați și mai sârguincioși studenți și absolvenți pe cari i-a avut.

Încă de pe băncile seminarului, 1925—1929, colegul și fratele meu, Avram Bălgrădean, a auzit vocea cerească și a înțeles chemarea lui misionară. De atunci, cu toate piedecile, obstacolele și greutățile, n'a vrut cu niciun chip să se împotrivească acestei vedenii cerești. Ani de-a rândul a fost misionarul nostru al tuturor, pe plăcurile frumoase ale Jugoslaviei. În ultimul timp fratele A. Bălgrădean pregătea noi planuri de misiune și de evanghelizare pentru cucerirea Albaniei. Acea țară, singura din Europa unde până astăzi nu există baptiști.

Însă toate aceste planuri, viziuni misionare l-au costat mult. La început neajunsuri, călătorii, oboseli și viață de străinătate, iar mai târziu suferințe, boală și moarte.

Dar viața lui devotată și sfârșitul lui timpuriu n'au fost în zadar. A. Bălgrădean, deși mort, încă vorbește. Pilda vieții sale devotate va inspira generații întregi de seminaristi baptiști la o viață devotată și misionară pentru gloria lui Isus Hristos.

Tot poporul nostru baptist din România să știe „că o căpetenie, un om mare, a căzut astăzi între baptiști” (? Sam. 3:31).

De aceea, rugăciunea noastră este cu Dumnezeu să vă sprijinească în timpul acestor încercări grele și grija lui părintească să fie asupra copiilor orfani.

Al Dvoastră în Hristos:

Director, LUCA L. SEZONOV.

FRATELE GEORGE TOMA din Sacul, s'a căsătorit cu sora Ileana Belu din Pestera. Serviciul căsătoriei a fost condus de fr. Maran, Stanca, I. Imbrea, Moldovan, I. Negrei și Savu. A cântat muzica din Vălișoara.

FR. NICULAE MICLAUȘ a ținut la 4 Decembrie inmormântarea soriei Bud Floare, din Drăgușeni. A cântat corul fraților din Satu-Mare.

BISERICA BAPTISTA din Iași a avut, în 11 Decembrie o zi de mare bucurie. Dimineața fr. Sava a botezat 6 persoane, iar după masă, a oficiat serviciul religios al căsătoriei fr. Aurel Chireulescu cu sora Tudorița Atanasiu. Cu această ocazie tineretul a avut o serbare frumoasă.

FR. M. FLUERAS, predicatorul cercului Sighișoara, a ținut căsătoria religioasă a fratelui N. Biriși din Grănari, cu sora M. Homorozan.

SOCIETATEA FEMEILOR BAPTISTE din Sighișoara, având ca musafire surori

din două județe, au avut o frumoasă serbare în 20 Noembrie. Programul a fost condus de fr. Pavel Boșorogan, președintele comunității baptiste de Alba Iulia și fr. M. Flueraș, predicatorul cercului. Surorile Maria Stoica, din Cincul Mare și Florica Flesari, au vorbit despre lucrarea femeilor sfinte din Vechiul și Noul Testament. Fratele Flueraș a îndemnat la încheiere pe surori să continue în lucrul nobil, pe care l-au început.

DELA UNIUNE

La scrisorile mai multor frați răspundem că, Uniunea Baptistă face tot ce-i stă în putință, în cadrele legilor, pentru a apăra libertatea religioasă a bisericilor noastre. Indată ce vom avea vești bune în această privință, vom informa pe toți frații. Până atunci, să fim cu toții liniștiți și să nu încetăm a ne ruga lui Dumnezeu, pentru autoritățile Statului și pentru cei ce au sarcina de a conduce lucrarea Uniunii în aceste vremuri grele.

* * *

Toți acei ale căror biserici sunt închise, sunt sfătuiți să trimită o cerere Onor. Ministerului Cultelor și Artelor, prin Uniunea Baptistă, în dublu exemplar, în care să ceară deschiderea lor.

* * *

O foarte mare parte din biserici nu s-au trimis dărnicia lor anuală pe 1938 la casierul Uniunii Baptiste. De aceea lucrarea ei suferă. Rugăm pe frați, să-și facă datoria în această privință.

* * *

După cum s'a anunțat, noul casier al Uniunii Baptiste din România e fratele Truța Petru, str. Berzei 29, București 2, unde se vor trimite ajutoarele pentru Uniune. Se va scrie pe mandat scopul banilor.

* * *

Recunoaștem cu mulțumire primirea următoarelor sume pentru Uniune:

Bis. Groșeni, Bihor, lei 48. Bis. Tăgădău, Bihor, lei 20. Sora Lina Vermeș, Bihor, lei 11. Bis. Maghiară, Oradea, Bihor, lei 500. Bis. Sănnicolau, Bihor, lei 8½. Bis. Cincea, Cluj, lei 185. M. Scoric, Gara Schinosa, lei 150. Fr. Pușcaș Florean, Ciuneghiu, lei 50. Fr. Ioan Hotăran, Ciuneghiu, Bihor, lei 50. Ena Nistor, Berzova, lei 50. Bis. Crai-divol, Crișeni, lei 80. Bis. Bataci, Teleorman, lei 200. Bis. Dumbrava, Arad, lei 200. Bis. Turț, Satu-Mare, lei 300. Fr. Zacheu Roman, Teiuș, lei 100. Bis. Bata, Severin, lei 200.

Casier: Petru Truța, str. Berzei 29, București II.

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

Biblia și libertatea religioasă

I. R. Socaciu

Sunt oameni cari se mândresc cu Biblia și în același timp dacă pot, caută să surpe libertatea de a urma învățătura curată a sfințelor Scripturi. Cartea aceasta — Cartea cărților — odată răspândită și cetită cu multă luare aminte și meditație, produce viață nouă în oamenii păcătoși și-i face să se lapede de sine și să urmeze pe Hristos așa cum spune cuvântul ei. De aceea, acolo unde se găsește Biblia, trebuie să fie și libertatea religioasă sau dacă nu este, ea trebuie să vină mai iute sau mai târziu. Deciu Traian, un împărat roman, pe la 250 A. D. a știut acest lucru, și ca să poată să-și apere religia sa străbună, nu s'a mulțumit numai cu interzicerea de a se întruni creștinii la ore de rugăciune și servicii divine, ci a căutat să ardă toate cărțile Bibliei! Aceste măsuri luate din când în când, de cei ce țineau în mâini toiagul puterii Imperiului Roman, au făcut la urma urmei ca marea împărăție cu poporul ei mândru să rămână numai pe paginile istoriei. Biblia și libertatea religioasă însă, au făcut din popoare mici și slabe, popoare mari și tari.

Categorii de oameni

Se găsesc mai multe feluri de oameni. După Biblie, se vorbește de două tabere: credincioși și necredincioși.

Mulți zic că cred într-o oarecare religie, dar bieții oameni, la urma urmei, nu cred nimic. Așa dar se cere o credință faptică!

Dacă am căuta să trecem pe scara de a clasa pe toți muritorii, cele două clase de oameni au câteva ramuri.

1. Credincioși.

a) Oameni cari cred din inimă — credincioși întorși la Dumnezeu —.

b) Oameni cari cred din obicei — credincioși fiindcă părinții lor credeau sau au aparținut la careva credință religioasă.

2. Necredincioși. — Atei.

a) Atei teoretici — oameni cari nu cred în religie, fiindcă nu pot vedea Dumnezeirea.

b) Atei practici — Oameni cari

țin tare că cred în vreo formă de religie, dar cu viața lor tăgaduesc pe Domnul Dumnezeu.

Ucenicii lui Hristos trebuie să fie oameni cari cred și trăiesc în Hristos. Lumea trece prin suferințe și sguđuri, fiindcă nu toți cei ce credem, am încercat viața lui Isus. — Să luăm aminte și să ne examinăm pe noi înșine și vom putea vedea în care categorie aparținem.

Ca ucenic al Domnului Isus Hristos caută să dai mărturie bună despre credința care este în tine, cu vorba și cu fapta.

1. Fii treaz în ce vorbești.
2. Ține la adevărul adevărat.
3. Fii evlavios.
4. Nu te teme.

Un atare ucenic al lui Hristos face cinste Creștinismului și bucurie tuturor celor ce iubesc pe Isus Hristos.

Ușa inimii

Un predicator fu oprit pe străzile unui mare oraș, de un oarecare om, care îi zise: „Am ascultat odată o predică a d-voastră, pe care n'o voiu uita niciodată, căci ea a fost, prin voia Domnului, scăparea mea”. „Ce fel de predică?” întrebă predicatorul. „Ați spus, că zăvorul inimii noastre e pe dinlăuntru. Și astfel ușa inimii o putem deschide numai noi înșine. Eu crezusem totdeauna, că Domnul e un Dumnezeu aspru și noi trebuie să facem totul pentru a-L putea împăca. Ceea ce am auzit atunci, a fost un gând nou pentru mine, că Domnul Isus stă la ușa inimii mele și așteaptă să-i deschid”.

„Iată stau la ușă și bat” spune Apocalipsul. Cine va auzi glasul Lui și-I va deschide, Il va avea de tovarăș pentru veșnicie. Ce minunat tablou e acesta! Isus la ușă, o inimă deschisă, zăvorul tras și o masă întinsă! Isus va fi musafirul, prietenul și tovarășul de veci al oricărei vieți.

Iubite cetitor, i-ai deschis lui Isus inima ta? Dacă nu, deschide-I-o azi, ca și El să-ți deschidă ușa împărăției Sale.

Ea întâmplare

O doamnă, care uitase pe Domnul din tinerețea ei, alegând josnicia și nimicnicia vieții lumești, se afla pe un vapor care trecea oceanul Atlantic. Ea întrebă, într-o dimineață, pe un marinar, ce depărtare e și câte zile mai au până la uscat. „În 14 zile, dacă va fi voia Domnului, vom fi în Liverpool”, răspunse marinarul. „Dacă va fi voia Domnului!”,

zise batjocoritor doamna. „Ce vorbe! Dacă va fi voia Domnului! Nu știi d-ta, că toate se fac numai la întâmplare?” Pește câteva zile o mare furtună isbucni și doamna sta plină de spaimă la ușa cabinei ei. „Ce credeți”, întrebă ea, pe același marinar. „cât timp are să țină furtuna?” „Se pare, că va ține timp îndelungat”, răspunse marinarul. „Oh, rugați-vă pentru scăparea noastră!”, îl rugă doamna. Dar marinarul răspunse: „Pot eu, doamnă, să mă rog la întâmplare?”

Iată lucrarea acelor, cari nu cred în Dumnezeu, ci spun că întreg universul s'a făcut la întâmplare. Ce deosebire e între aceste bărei ușoare bătute de furtună, gata să se scufunde la orice lovitură de val, fără țință și fără speranță și între luntrea ce luncă deasupra valurilor furioase, cu privirea plină de credință atintită spre stâncă puternică a mântuirii! Trăiești și tu numai la întâmplare? Ori credința ta e întemeiată pe stâncă puternică a lui Dumnezeu?

Revedere

de G. N. Ponelli

*Când această scurtă viață
Va sfârși cu voia Ta,
Voiu sosi în a Ta față
Să-mi primesc răsplată mea.*

*După ce a mea strânsură
Tu prin foc vei curăți,
Voiu sta gură către gură
Și atâtea vom vorbi...*

*Tu-mi vei arăta lucrarea
Ce-ai făcut prin al Tău har:
Frumuseți căl ține zarea
Ca să mi le dai în dar.*

*Și vei face lăudarea
Să răsune în văzduh
Cât o merit pentru starea
Petrecută 'n al Tău duh.*

*Eu Te-oiu lăuda pe Tine
Că 'nșiere-am căpătat
Și puteri să fac ce-i bine
Și de rău m'ai apărat.*

*Azi le văd ca prin oglindă
Cu credința ce mi-ai dat,
Dar atunci, — o ce izbândă, —
Le-oiu vedea adevărat.*

*Ce nespuse bucurie
Când la Tine voiu sosi.
Când uniți pentru vecie
Nu ne vom mai despărți.*

*Voiu sta veșnic lângă Tine
Mire scump, stăpân ceresc.
Vremea-aceasta în suspine
Cât de mult o mai doresc.*